

Çocuk ve Çobanaldatan

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Çobanaldatan

Aysel Banu YAVUZAL

Ormanın kenarındaki küçük bir evde Sam adında bir çocuk yaşırdı. Sekiz yaşındaydı; küçük ve sıskaydı, sıcak kahverengi teni ve kısa kıvrıkcık siyah saçları vardı. Yeşil kazağının dirseklerinde yaprak yamaları vardı ve kırmızı çizmeleri her zaman çamurluydu. Sam kuşları her şeyden çok severdi. Her akşam bez çantasını alır ve kuşları izlemeye çıkardı.

Sam her yere yanında küçük bir eskiz defteri ve bir kurşun kalem taşırdı. Çitin üstündeki kızılgerdanı ve çalıdaki serçeleri çizerdi. Gökyüzünde çığlık atarak uçan ebabilleri çizerdi. Koyu kahverengi gözlerinden hiçbir şey kaçmazdı ve gülümsediğinde burnundaki çiller kırışırdı. 'Kuşlar en güzel saklambaç oyunudur,' diye fısıldardı kendi kendine. 'Sadece dikkatlice bakman gerekir.'

Sıcak bir akşam Sam büyük bir meşe ağacının altına oturdu. Güneş batıyordu ve orman sessizleşti. Aniden havayı tuhaf bir vırrrr sesi doldurdu. Küçük bir motorun uğultusu gibi geliyordu. Sam donup dinledi. Bu sesi daha önce hiç duymamıştı. 'Hangi kuş bu sesi çıkarır?' diye merak etti, kalbi hızla çarpıyordu.

Sam adım adım sese doğru süründü. Bir doğa kitabındaki kuş gözlemcisi gibi alçak bir şekilde çömeldi. Vırrrr sesi tam başının üstündeki bir daldan geliyordu. Sam gözlerini kıstı ama sadece ağaç kabuğu ve gölgeler gördü. Başını sağa sola eğdi. 'Neredesin?' diye fısıldadı. Vırrrr sesi kesildi. Her yer sessizdi.

Sonra Sam onu gördü. Bir çobanaldatan dalda tamamen hareketsiz oturuyordu. Benekli kahverengi ve gri tüyleri tıpkı ağaç kabuğuna benziyordu. Soluk bir yaka şeridi ve gagasının etrafında küçük bıyık gibi kıllar vardı. Büyük, koyu ve parlak gözleri ona bakıyordu. 'Göz önünde saklanıyorsun!' diye soluğu kesildi Sam'in. 'Ne kadar akıllısın!'

Sam kuşu korkutmamak için yavaşça oturdu. Eskiz defterini açtı ve çizmeye başladı. Çobanaldatanın kabuk desenli tüylerini ve yassı dinlenme duruşunu çizdi. Büyük yansıtıcı gözlerini ve pelerin gibi katlanmış uzun kanatlarını çizdi. Kuş tamamen hareketsiz kaldı. Sam bir bacağına küçük gümüş bir halka fark etti. 'Seni başka biri de izlemiş,' diye fısıldadı.

Uzun bir süre Sam çizdi ve izledi. Çobanaldatan kıpırdamadı. Ağacın bir parçası gibi görünüyordu. Sam kuşun kamuflajının onun süper gücü olduğunu öğrendi. Tehlikeden ve meraklı çocuklardan saklanabiliyordu. 'Sen gizlenme ustasıydın,' dedi Sam yumuşak bir sesle. Tüyleri kurşun kalemıyla dikkatlice gölgelendirdi.

Gökyüzü karardığında Sam eskiz defterini topladı. Büyük bir gülümsemeyle eve yürüdü. Kırmızı çizimleri çamurda şapırdadı ama umursamadı. Yeni bir arkadaş edinmişti, arkadaşını bunu bilmeseydi bile. Bütün gece kabuk desenli kanatlar ve büyük parlak gözler gördü rüyasında.

Ertesi sabah Sam okula kořtu. izimlerini gstermek iin sabırsızlanıyordu. Sınıfta, sevecen glmseme ve yuvarlak gzlkleriyle Bayan Amara, haberi olan var mı diye sordu. Sam utanga bir řekilde elini kaldırdı. 'Bir obanaldatan grdm,' dedi. 'Bir dalda saklanıyordu ve onu izdim.' Bayan Amara'nın gzleri parladı. 'Gel bize gster, Sam,' dedi.

Sam sınıfın önüne yürüdü. Çizimlerini tahtaya iğneledi. Sınıf arkadaşları öne eğildi. Dinozor baskılı mavi tişörtlü, yapılı bir çocuk olan Leo, soluğunu tuttu. 'Çizimde bile göremiyorum!' dedi. Sam kuşun şeklini işaret etti. 'İşte mesele bu,' dedi. 'Tüyleri tıpkı ağaç kabuğuna benziyor.'

Bayan Amara sıcak bir gülümsemeyle gülümsedi. 'Sam bize önemli bir şey gösterdi,' dedi. 'Doğa gizli harikalarla dolu. Sadece dikkatlice bakmamız gerekiyor.' Tahtadaki çizimi işaret etti. 'Kim dışarı çıkıp kamuflajlı canlıları aramak ister?' Bütün eller havaya kalktı. Leo yerinden fırladı. 'Hadi gidelim!' diye sevinçle bağırdı.

Bütün sınıf okul bahçesine çıktı. Sam eskiz defteri elinde öncülük etti. 'Hareketsiz duran şeylere bakın,' dedi. 'Ve tuhaf sesleri dinleyin.' Çocuklar dağıldı ve çalılara, ağaç gövdelerine baktı. Leo tam bir dakika boyunca kahverengi bir yaprağa baktı. 'Ben onu güve sandım!' diye güldü.

Sam ince bir dala benzeyen bir tırtıl buldu. Bayan Amara çimen renginde bir çekirge gördü. Herkes çok şaşırdı. 'Bu kadar çok şeyin saklandığını hiç bilmiyordum!' dedi Leo. Sam gülümsedi, aralıklı dişleriyle geniş bir gülümsemeydi bu. 'Dikkatle izlemek görmene yardımcı olur,' dedi. Sınıf başını salladı. Doğanın bir sırrını birlikte öğrenmişlerdi.

Sınıfa döndüklerinde çocuklar kamufajlı canlıların kendi resimlerini çizdiler. Leo bir dal üzerinde bir sopa böceği çizdi. Başka bir kız nilüfer yaprağında bir kurbağa çizdi. Sam etrafta dolaşıp arkadaşlarına ayrıntıları fark etmelerinde yardımcı oldu. 'Desenlere bakın,' dedi. 'İşte bu şekilde uyum sağlıyorlar.' Bayan Amara onları mutlu bir iç çekişle izledi.

Günün sonunda Sam yine meşe ağacının altına oturdu. Çobanaldatanı ve sınıf arkadaşlarını düşündü. Çizimlerinin herkesin doğayı farklı görmesine yardımcı olmasından gurur duydu. 'Meraklı olmak süper güce sahip olmak gibidir,' dedi kendi kendine. Eskiz defterini açtı ve yeni bir kuş çizmeye başladı. Orman hikâyelerle doluydu ve o hepsini bulmak istiyordu.

O günden sonra Sam'in sınıf arkadaşları gittikleri her yerde daha dikkatli baktılar. Parktaki kuşları ve çimendeki böcekleri fark ettiler. Sam izlemeye ve çizmeye devam etti, her zaman sabırlı, her zaman meraklı. Ve bazen akşamları vırrrr sesini duyup gülümsedi. Çobanaldatan hâlâ oradaydı, göz önünde saklanmış, birinin bakmasını bekliyordu.